

GAZETA KRAKOWSKA

Nr. 74.

W E SRZODĘ DNIA 13. WRZEŚNIA 1797.

Z Paryża d. 23. Sierpnia.

Jeden z dzisiejszych dzienników przywodzi co następuje:

"Rozpuszczono tu na nowo, że pokoy między naszą rzecząpospolitą i Cesarzem jest już podpisany; ale wiadomości, które podobniejsze do wiary się bydź zdają, wystawiają ten pożądaný pokoy jeszcze za niepewny. To jest pewna, że już o mało nieprzyjacielskie kroki nie zostały rozpoczęte, i tylko mądrość iednego członka dyrektoryatu one wstrzymała. Oj tego czasu zbliżyli się co kolwiek negocjatorowie pokoju do siebie w Udine, i mamy powody do wierzenia, iż pokoy z Cesarzem przyłaymniej prędey niż z Anglią przydzie do skutku. Negocjacye w Lill znajduią daleko więcey uporczywszych trudności, iak tam te we Włoszech dotąd znalazły.

"Dzisiejszy Redaktor przewodzi na stronę dyrektoryatu, o jego związkach i o teraźniejszym naszym położeniu co następuje:

"Staranność rządu do utrzymania spo-

koyności w Paryżu potrafiła tu nawet podczas rozdwoienia, które nadużycie pras & co dzień podzegało, zachować zupełny porządek. Nie pomału dziwić się potrzeba, że rząd przy tak małych sposobach do obrony, które mu zostawiono, i które giną przeciw wielkiej ludności tutejszego miasta zwłaszcza gdy ustawicznie namiętności ludzkie są podzeganę, potrafi się utrzymać. Potrzeba ztąd waięć, że masa obywateli nie słucha wysmazoney zapalczywości mowców, i że się nie daie wyszukiwaniem trwogom zastraszyć. W samey rzeczy możnaz już mocniejszy powód do buntu przeciw rządowi mieć, iak kiedy go udano, że chce obywateli woyskiem obledź i wyrznać? Ito straszne oskarżenie, ten gatunek manifestu obronney wojny, zamykający w sobie ukryte projekta do ataku, znaleźć można nie tylko w dzinnikach. Kłóre royalistom są zaprzędane, az do uprzykszenia potwatarzane, ale nawet w wymownych deklamacyach, które publicznie przyklaskiwane i pod powagą władzy drukowane bywaią. Zachowuią prawda z wiel-

ką starannością tajemnicę dowodów, którymi by te deklamacje poparte być powinny; ale nie znaczysz się to utwierdzić bardziej owe tajemne zamiary? Przeciwna policja, która tym czynniejszą jest, gdy z uprzywilejowanych funduszw jest płatna, utrzymuje te wieści, które są najlepsze do wzniecenia znowu krwawych scen; wyzebrywa denuncyacje, ogłasza w royalistkich dziennikach swoje czynności, czyni zaciągi, iak mówią, i chce nawet całkiem w 2 albo 3 departamentach publiczną policją dosiebie przeciągnąć, a kto wie iak daleko się ambicya niektórych nowych prezydentów królewskiego pałacu rozciągać może? Wojna czarnych żołnierzy wspierana od tej przeciwny policji, byłaby zapewne, gdyby nie roztropna odwaga walecznego Angereau i nie mądrość wojska, znakiem do ważniejszych poruszeń. Wojska były wszystkimi sposobami, tak po ulicach przez napastnicze wykrzywania, iako też w dziennikach przez fałszywe i obrażające powieści, do zaczepki nękanie. Lecz komuż bardziej iaktożnia miała być użyteczną iak tym którzy w niej swoje widoki upatrywali, aby obudzić w młodzieży zapał i zemstę, dla tego szukali tylko pozoru do oddalenia wojsk."

Słychać, iż kompania Dijonu została wczoraj na wynagrodzenie skarbowi publicznemu 3 mill. liw. skarana.

Przy Włoskiej armii nim jeszcze adreksy uradzono, rozpuszczono i tę wieść że armia nie powróci do swej oyczyzny, ale na wyspy zachodnich Indyy &c. posłana będzie.

Obywatela Malus kommissarz jenerału i Montigni, komendant domu inwali-

dów, mają być oddaleni, za to iak tutejsze pisma mówią że niechcieli do a. refsw Włoskiej armii przystąpić. Desmeuniers bywszy członek konstytucyjnego zgromadzenia, i Pinon Ducoudray zostali administratorem Paryżkiego departamentu mianowani.

W Belgii zatrzymano znowu 200 wozów z Angielskimi towarami, które od 400 zbrojnych kontrabandzistów prowadzone były; 56 ich zabrano a reszta uciekła na granicę Hollandyi nazad.

Wyszedł teraz zakaz, żeby się oddaleni żołnierze i matkowie pod pozorem odbierania swych pensji do Paryża nie udawali; żądania swoje mogą na piśmie postać.

Nie dawno żalono się w radzie 500, że dyrektoryat nie ogłosił jeszcze ustawy względem gwardyi narodowej. Na to odpowiada dzisiejszy Redaktor: "Ze ten dekret zaraz tego dnia kiedy był wydany w dziennik usiaw był wciągnięty „Gdyby ci ludzie (mówi Redaktor dalej) co się o to żalili, pomyśleli by liże te 24 godzin, które konstytucya do ogłoszenia ustaw przepisuje, nie do każdego miasta stosować się mogą, i że Paryż nie ma w tej mierze szczególnego przywileju, nie byłiby tej nierozmyślny mocy, do owych licznych raportów, które na mocy słyszenia, od niejakiego czasu z tak wielkim zaufaniem popierano, przydawali. Owe osoby nie byłyby tym sposobem otwieraty pola potwarzy ciała prawodawczego do rozgłoszania, iak się już stało, że z mównicy ciała prawodawczego babskie gadania, albo royalistkie marzenia wychodzą.

Minister wojenny Scherer kazał rozporządzenie ogłosić, którego wykonanie jenerałowi Angereau polecił, żeby wszyscy wojskowi znajdujący się w Paryżu, któ-

rym urlaup wyszedł, we 24 godzin ztąd się oddalił pod karą aresztu, i osądzeniem jako dezterterow.

D. 21. obawiając się napaści potroino wstę dyrektoratu aż do godziny 11 wieczor; po ulicach i w pałacu Luxemburg po zostawiano forpocety. Z resztą policya wysledziła iuz prawdziwych nieprzyjaciół porządku. Będący na urlaupie wojskowi muszą się ztąd oddalić, a liniowe woyska dla utrzymania spokojności będą tu pomnożone.

Przedwczorazem miał jeden Fizyk w Birona pałacu z balonem na powietrze się puścić, na 400 sążni wysoko ten balon zapalić, i sam za pomocą jakiegoś daszku na dół się spuścić. Liczba przypatrywaczow tak wielka była, że 30,000 liw. zebrał; aleć ow Fizyk zabrawszy pieniądze oszukał przypatrywaczow, nie puściwszy balonu uciekł.

Oddalony brygady jenerał Malo udał się do pałacu Luxemburg, i tam naywiększe obelgi przeciw dyrektoratowi mიაတ, a szczegubniey z dyrektorem Lareveiller Lepaux nie grzecznie się obszedł. Uchwyciwszy się ręką za pasasz, rzekł między wielu wygadywaniami do Lareveiller, parowanie tryumwiratu wnet się zakończy. Lareveiller odpowiadał mu z początku bardzo łagodnie, nakoniec rzekł mu w poważnym tonie: Nikczemay człeku, mogł bym cię zaraz karać aresztować; ale chcę łaszczę łagodności użyć; oddał się ztąd i więcej mi się nie pokazy. Powiedz także twemu jenerałowi, iż tyle się jego ile ciebie boję; nie mnie nie wstrzyma od czynienia wszystkiego dla rzeczypospolitey. Malo odszedł od niego.

Przy Włoskiej armii rozpuszczono ie-

szcze, że rada 500 z samych royalistow złożona, zatrudnia się oskarżeniem jenerała Buonaparte. Wiele listow do Włoskiej armii miano niedawno zatrzymać.

Dyrektoryat zniósł jenerału sztab Alpeyskiej armii, i ma być z sztabem Włoskiej armii połączony.

Z Wetzlar d. 25. Sierpnia.

Adjutant jenerała Moreau przybył w piątek do jenerała Hoche z Strazburga, poczem na zaintrz iednego, wczoray zego a dziś zego kuryera do Paryża wysłano. Dnia wczorayszego przybiegł także kurver z Włoch od Buonaparte do jenerała Hoche, i dziś na powrot expedyowany został, co dowodzi że wszystkie trzy armie są z sobą w ogulnym porozumieniu. Wiadomość, iakoby dywizya Grenier cofnęła się za Ren, nie jest prawdziwa, i owszem do okolic Düsseldorfu ciągnie.

Z Medyolanu d. 17. Sierpnia.

Jozef Buonaparte brat naszego jenerała kommanderującego ambasador Francuzki w Rzymie, wyjechał ztąd pized kilką dniami na miejsce swego przeznaczenia.

Oto są listy pełnomocnika Battaglia z żądaniem złączenia się Wenecyi z rzecząpospolitą Cysalpińską.

Pierwszy list obywatela Battaglia ministra pełnomocnego tymczasowego rządu Municypalności Weneckiej do obywatela Testi ministra interesow zagranicznych.

Z Medyolanu d. 7 męsisidor (25 czerwca) pierwszego roku rzeczypospolitey. Obywatelu Ministrze!

Wydarzone dla mnie szczęście przesłania Ci, żądania podpisami stwierdzonego, które Municypalność Wenecka rozkazała mi podać w celu złączenia całego Na-

rodu Weneckiego z wszystkimi wolnemi ludami Włoch, nadto poważam; chciej go więc dobrze przyjąć i okazać dyrektorowi, końcem utrzymania tego pożądanego złączenia się, którego każdy dobry obywatel z serca pragnąć powinien, tym zaś barcziej Ty Obywatelu Ministrze mając zrzeczność przyłączenia się do wspólnej szczęśliwości. Pozdrowienie i uszanowanie.

Podpisano *Battaglia*.

Drugi list obywatela Battaglia do obywatela Testi ministra interesów zagranicznych.

Z Medyolanu dnia 9 thermidor (27 lipca) pierwszego roku rzeczypospolitej.
Obywatelu Ministrze!

Na użyte pośrednictwo WPana do Dyrektoryatu rzeczypospolitej Cysalpińskiej względem żadanego złączenia się nie mając szczęścia odebrać odpowiedzi, muszę w przedmiocie tak wielkiej wagi, powtórnie użyczyć pomocy WPana. Jeżeliby to spożnienie się pochodziło z przyczyny nie oświadczonego żądania całego narodu Weneckiego złączenia się z woloemi ludami Włoch, niniejszym dopełniam tego, i spodziewam się, iż WPan iakąkolwiek dasz odpowiedź na szczere i otwarte, tak rządu mego tymczasowego, iakoliteż moje chęci. Nie wątpię abyś WPan przez odpowiedź nie miał wesprzyć życzenia, które Ci bydzby znane powinno, bo mając za zasadę ogulne złączenie się, napełni chwałą tych, którzy do uskutecznienia jego przyłożą się, a szczególniej zaś WPana. Pozdrowienie.

Podpisano *Battaglia*.

Imieniem rzeczypospolitej Cysalpińskiej. Dyrektoryat wykonawczy do mi-

nistra interesów zagranicznych w Medyolanie d. 14 thermidor (1 sierpnia).

Dyrektoryat Wykonawczy rzeczypospolitej Cysalpińskiej odebrał bardzo liczne podpisy Municypalności Weneckiej. Oświadczył ministrowi pelnomocnemu tej municypalności, iak mite są dyrektorowi te życzenia, które ludy Włoch dla wspólnego szczęścia oświadczyły wcielania się w jedną republikańską familią, że ciągle zatrudniać się będzie przedmiotem zwyż rzeczonych żądań, i uprzątnieniem z swej strony wszelkich zawad, któreby mogły przeszkadzać dopełnieniu wzajemnych chęci.

Podpisano *G. G. Serbelloni*.
Somariva jen: sekr:

Z Gratz d. 4. Września.

Listy z Udine pod d. 28 sierpnia odwołują prawdą wiadomość, że tam już Buonaparte przybył; ale to jednak pewna, że się o kilka mil z tamtąd w zamku Passeriaao znajduje, z kąd się podpisu całkowitego traktatu pokoju spodziewać mamy; ponieważ się tam negocyatorowie Celsarscy udali, i d. 28 już się negocyacye nazad rozpoczęły. — Z Tryestu odbieramy pod dniem 29 p. m. następującą wiadomość: W tutejszym warztacie okrętów znaleziono 4 bomby naładowane, z których 3 już do zapalenia pogotowiu stały: gdy magazyn drzewa okrętowego i nie daleko stojący magazyn celny same materiały palne w sobie zamykaia, nie można sobie wyobrazić iak wielką szkodę zapalenie tych bomb uczyniłoby było i iak daleko by się pożar był rozszerzył. Wyszukaniem sprawy tego czynu jest policya ciągle zatrudniona, i mówią że już na ślad jego natrafiła. Tym czasem tyle się tylko

dowiedzieliśmy, iż ci podpalace na dwóch małych łodziach, iak prędko czuwające psy w warsztacie przez swoje ustawiczne szczekania kilku ludzi w sąsiedztwie obudzili, spieszno ztąd dopłynęli.

Od granic Włoskich d. 21. Sierpnia.

W Liście iednym z Genui donoszą, iż po zdarzeniach w Asti i Novara rozumiano że zaburzenia w Piemontcie całkiem uśmierzone zostały; ale widać że daleko jeszcze do tego. Zbiegli insurgenci schronili się w Genuęskie; tam zgromadziwszy się w liczbie 4000 uderzyli na oszańcowany zamek i dawną rezydencyą margrabi Montferatu. Mając armaty i amunicyą oszańcowali się w tym zamku, i ogłosili w wydanej odezwie, że nie przeciw rządowi nie mają, religii nie chcą uciskać i każdego przy swej własności zostawić, wojnią tylko przeciw szlachcie. Liczba ich powiększa się co dzień; syn hrabiego Avogadro członka teraźniejszego rządu ma się między niemi znajdować. Rząd czyni przygotowania do ataku ich; lecz pytanie czyli przeciw nim co wskura.

W Asti powieszono ich hersztów adwokata Testa i iednego doktora z synem; ale inny doktor znajduje się w Rivello na czele insurgentów.

Dnia 29 daie Buonaparte w Palseriano wielki obiad, na który szczegulniey Cesarzskich kommissarzy i niektórych poddanych Cesarza Jmć zaprosił. Konferencye rozpoczęły się, i nie zadługo spodziewamy się zapewne pokoju. Municipałość Udińska oddała w całym swoim składzie jenerałowi Buonaparte wizytę. Zajął się przed nim na ustawiczne rekwiżycye; on iev miał odpowiedzieć: "12 dni tylko bądźcie spokojni, a los wasz będzie

rozstrzygniiony." W Palma Cysalpinowie warty po bramach trzymają, a w szan-
cach i przy artylleryi Francuzi. — Cesar-
skie woyska stoją czterema obozami, ie-
den od drugiego o pół mile; iak tylko u-
pły trochę zelża, stanie i jazda obozem.

Z Włoch d. 18. Sierpnia.

O negocyach pokoju wcale ucichło. Buonaparte ieszcze w Montebello zostaje, i mówią nawet, iż po trudnościach, któ-
rych doświadczył, nie chce się negocya-
cyami więcey zatrudniać tylko na jenerata
Clarke wszystko zdał, a sam zatrudnia
się ustawicznie przygotowaniami do woj-
ny: Palma, Verona i Mantua są w iak
najlepszym stanie obrony postawione. Z
Tulonu przyszło do Genui dla iego armii
500,000 fuzyzynych ładunkow, wiele ar-
mat i prochu. Część iego woysk ściąga
się nazad w Weneckie; woyska nowey
rzeczypospolitey są także w poruszeniu.
Korpus Cysalpinow przeszedł na Mantuę
do Palma, a w kilka dni drugi za nim poy-
dzid; inny oddział tychże woysk iest w
Manini na garnizon oczekiwany.

Buonaparte nalega o prędkie uorgani-
zowanie narodowey gwardyi w Wenecyi;
z iego rozkazu będą tam także liniowe
woyska formowane, i d. 16 2 bataliony ta-
kowych woysk odprawiały iuż musztrę na
ryнку S. Marka. Lud iest tam, z tych
dyspozycyy w obawie, aby młodzieży
nie wyprowadzono za kray.

Z Kdryx d. 23. Lipca.

Angielska flotta porzuciła prawdą za-
miar bombardowania naszego miasta i
spalenia naszej floty w porcie; ale nierow-
nie ją blokuje, cały handel i żegluga iest
przecięta, ponieważ nieprzyjacielska flotta
stoi przy Rota na wstępie do portu na ko-

tficy, z tego położenia może każdy wychodzący i przychodzący okręt zabrać. Admirał Mazarredo mający najwięcej 28 liniowych okrętów, nie może się odważyć atakowania w tym stanowisku Angielskiej floty, którą 26 wielkich wojennych okrętów rachują; lecz równie i Anglicy nie uważają się czwartego bombardowania przeciw naszemu miastu przypuścić, ponieważ admirał Mazarredo przeszło 100 bombardowych i armatnych szalup niemal wszystkie z piecami, do przyłączenia Angielskich okrętów rozpalonemi kulami pogotowiu ma. Słychać, że Francya chce nam w Tulonie i Wenecyi uzbroione okręty na pomoc przysłać; taka pomoc byłaby bardzo admirałowi Mazarredo do wyjścia na morze i atakowania Anglików dogodna. — Kupcy nasi obawiają się bardzo o kupiecką flotę z Ameryki, którą na 20 mil: talarów szacują, ponieważ admirał Jervis wiele fregat i małych okrętów na wyszukanie iey i zabranie wysłał.

Z Konstantynopola d. 1. Sierpnia.

Porta odebrała wiele odezw i manifestów, które w Albanii, Macedonii i innych pogranicznych krajach rozrzucono, i które niespokojne skutki ściągnąć mogą. Względem teraźniejszego położenia tych krajów było kilka nadzwyczajnych posiadzeń stanu, na których sam W. Sułtan był przytomny, i urządzono najpierw pomnożyć tam siły wdyskowe.

Wiadomo teraz, że przyczyna, albo raczej pozor do zamordowania ostatniego samowładcy Persyi Mehemeta był pokój z Roszą i innemi sąsiadami. Z tego powodu wielka partya u dworu iego nie była kontenta; ta sprzysięgła się tajemnie przeciw M. hemet, napadła go zniemacka i pu-

ginałami zamordowała. Odcięta mu głowa, była po tym na widok ludowi wystawiona, który z pozbycia się Mehemeta wielką radość okazał.

Nowy Rosyjski poseł generał Tamaras spodziewany tu w tym miesiącu.

Z Turynu d. 16. Sierpnia.

Patentem na dniu 14 wydanym Krol Jmć dla wszystkich z okoliczności ostatnich zaburzeń aresztowanych całkowitą ogłosił amnestyą; wyjąwszy jednak dowodców i tych, którzy inne jeszcze popełnili zbrodnie. W tymże patencie Krol Jmć oświadcza swoje ukontentowanie, którego doznał z gorliwości i odwagi wszędzie od dobrych obywateli naprzeciw spiskowym i buntownikom okazanej. Gdy powody uzbrojenia patentem 24 lipca nakazanego, już szczęśliwie ukończone zostały, broń wydana partykularnym w magistratach złożona będzie dla użycia iey w przypadku podobnej potrzeby. Pod naysurowszemi karami zakazano patrzeć się z cudzoziemców, a szczególniej sąsiedzkich narodów. W zdarzeniu popełnionego przez nich jakiego występku zaprowadzeni będą przed sędziego, a ten jeżeli występek jest moieyszey wagi wygnaniem ukarze, jeżeli zaś większey do sądu prowincjonalnego przewinających odeszle.

Z Medyolanu d. 23. Sierpnia.

Przybyli tu dwaj ambasadorowie do dyrektoryatu rzeczypospolitey Cysalpińskiej od bafry de Skutary, dla ułożenia się z nim względem ważney czynności polityczney, od której wolność Grecyi i wielu wschodnich narodów zależeć może. Duch wolności panuje już w Morei i Kandyi.

Jeneral Buonaparte powrociwszy z swej podróży do wysp Beromevskich, dnia wczorajszego odjechał do Palmano-
va, którą wciąż uzbraiają i w żywność opatrują. Francuzi wystawili nowy most na Isonzo w Casseglano, i dla strzeżenia go oddział jazdy wyszedł z Udine. W Osopo budują koszary, zakładają magazyny prochu i wojska Cysalpińskie są tam spodziewane. Usilność z jaką te przygotowania do wojny czynią i rozpoczęcie nazad negocjacji, były jednemu z naszych dziennikarzy powodem, że napisał: "*Buonaparte z Palmano-
va uda się do Udine, trzymając w jednej ręce roszkliwość, a w drugiej szpadę.*"

Z Genui piszą o przybyłych tam na początku t. m. dwóch biskupach Francuzkich, którzy byli u ministra Faypoult, a dnia 8 puścili się w podróż do Liwornu. Mówią, że się udadzą do Rzymu dla okazania głowie kościoła różnych projektów, które na zgromadzeniu ich roztrząsane będą.

Z Zemlina d. 10. Sierpnia.

Dawniejszy basza Belgradzki powtor nie od buntowników napastowanym i zupełnie zwyciężonym został; cała jego eskorta, wyjąwszy małą liczbę wojsk regularnych poległa na placu bitwy; liczba zabitych do dwóch tysięcy wynosi. Sam basza i jego słudzy prędkiey tylko ucieczce życie swe winni; ale i takby nie byli śmierci uszli, gdyby ogień krzyżowy do brze wymierzony postrasliwej rzezi buntowników do całania nie był przymusił.

Listy partykularne, równie jak wielu zacnych Turków z Konstantynopola jednomyślnie upewniają, o nieukontentowaniu ludu z panującego dziś Sultana. Wyzuca-

ją mu otoczenie się przekupnemi i chciwymi ministrami, którzy kosztem kraju wielkie zbierają skarby; zarzucają mu oprócz tego miękkie i rozpustne życie. Naysłusierzy zaś mówią o złym wyborze ludzi na ambasadorów, ludzi bez talentów i znajomości dyplomatyki, przez intrygę tylko lub pieniądze na te wezwanych urzędy. Wszystkie te pobudki burzą umysły, i obawiać się należy, aby spokojność publiczna wkrótce zagrożoną nie była, tym bardziej, iż maxymy Francuzkie zaczynają przeważać, i na umysłach ludu najniebezpieczniejsze sprawują skutki. Mimo ostrożności użytej w oddaleniu Francuzów, założyli oni w Konstantynopolu iskierki swego republikanizmu, które tyrania wschodnia niebawnie rozżarzy.

Zakazano tam pod naysurowszymi karami wywozu zboża, i wszystkie okręty nim naładowane zabrano.

Z Medyolanu d. 20. Sierpnia.

Odebraliśmy z Turynu listę dobrowolnych ofiar stosownie do patentu Królewskiego w jeneralnym skarbie złożonych; każdy z Xząt rodziny Królewskiej dał po sto tysięcy liw. Hrabina d'Artois 56,204 liw. w kleynotach, a Xżna Felicja sto tysięcy liw. w topionym złocie.

Legion Polski postany został do Romanii dla zastąpienia tam legii tego departamentu, za rozkazem jenerała komenderującego do Kawenny przesłanej, żądać się udać do pobliskiego portu i wiazać na okręty; dalsze iey przeznaczenia jeszcze niewiadome.

Spokojność trwa ciągle w Rzymie. Papież ogłosił dwa patenta, jeden tyczący się potyczki, którą duchowieństwo świeckie i zakonne jest obowiązane stolicy apo-

stolskiej złożyć; drugi względem różnych podatków do utrzymania równowagi skarbu narodowego dążących.

Z Sztokholmu d. 25. Sierpnia.

Odwrotny rząd Rosyjski ambasador baron Budberg miał u dworu pożegnalną, a przybyły tu Rosyjski rezydent P. Wasilliew wstępłą audyencyą, to jest u królowej wdowy i u królowej Xieni.

Z Wenecyi d. 18 Sierpnia.

Gwardya nasza narodowa jest zupełnie uorganizowana; ale oprócz tego formują tu kilka batalionów liniowego wojska. Pospiech z jakim wykonywają te dyspozycje, każe się obawiać, aby naszy młodzieży nie chcieli zewnątrz kraju użyć.

Wiele tu dotąd zamieszania i nieukontentowania panuje: między naszymi rządcami zachodzą poróżnienia, skarb publiczny jest wyprożniony i wnet nam może zboża zabraknąć. Niepewność przyszłego naszego losu, czyni to położenie jeszcze sroższym. Uważają, że dyrektoryat Cysalpiński, na uczyńnione żądanie przez naszego ministra Battaglia, złączenia Wenecyi z rzecząpospolitą Cysalpińską, dał obojętną odpowiedź. — Prowincye ziemistałey nie zgadzają się z sobą: Rovigo i Palesine nie chcą się łączyć z Padwą, i wysłały w tej mierze deputowanych do generała Buonaparte. W Weronie powstały wielkie rozruchy.

Obrazy i inne kosztowne dzieła zbierają, które podług traktatu pokoju mają być Francyi oddane. Nasz arsenał jest zupełnie wyprożniony; wszystka artyllerya, która się tam znajdowała, jako też inne brzoń od wieków zbierana są wywiezione.

Generał Massena znajduje się tu od

kilku dni. Widać w wojsku Francuzkim poruszenia; opuszczają one miasta stałe ziemi, a dywizye Cysalpińskie zastępują ich miejsca.

Z Udine d. 16. Sierpnia.

Margrabia de Gallo jeszcze tu nie przyjechał; ale go co moment oczekujemy; w kwipaz jego już tu jest. Adiutant generała Buonaparte uwiadomił nas, że ten generał niebawnie tu ziedzie.

Francuzi fortyfikują wciąż Palma i Osoppo, i wiele tam amunicyi w prowadzą. Nad mostem który na Jsonzo zarzucili, syją wielkie batterye, Mimo jednak tych wszystkich przygotowań do wojny, spodziewamy się że pokoy nastąpi.

Z Frankfurtu d. 26. Sierpnia.

Okolice tej strony Renu na utrzymanie armii Francuzkiej mają 2 mill. liw. nowoy kontrybucyi zapłacić, albo pozwolić wyrąb wszystkich lasów, które entrepreneurs Hollenderskim sprzedane będą.

Xiążę następca Badński pod imieniem hrabiego Eberstein wraz z żoną, i Xiężniczką Fryderyką, przyszłą królową Szwedką, onegdaj z Erfurtu nazad tu przybył, a dziś w dalszą drogę do Carlsruhe się udał Xiężniczka Fryderyka iadąc do Sztokholmu wkrótce tu znówu jest spodziewana, żąd, podróż swoją na Berlin obróci. Na lewym brzegu Renu nie przestają się kraje republikanizować, ztąd powstają kluby i kontrkluby; największy i najliczniejszy jest w Koblenc, a w Bingen założono drukarnię pism rewolucyjnych. Bywszy profesor moguncki wydał tam dziennik pod tytułem. Polityczne zabawy. Generałność Francuzka ma się dotąd względem tych czynów obojętna i tylko się onym spokojnie przy

GAZETY KRAKOWSKIE

 WE SRZODĘ DNIA 13. WRZESŃNIA 1797.

O B W I E S Z C Z E N I E

Kommissarze dwóch Nayiaś. dworow Celsarskich i Nayiaś. Króla Jmć Pru. skiego do uregulowania długow Nayiaś. Króla Jmć i bywszey rzeczypospolitey Pol. skiej zebrani, umawiając się poprzedniczo nad istotną potrzebą wydania Proklima. ci, zgodzili się iednomyslnie, na uwiadomienie ninieyszym obwieszczeniem wszyst. kich poddanych respective swych monarchow tudzież wszelkich Cudzoziemcow długi iakowe u Nayiaś. Króla Jmci i rzeczypospolitey Polskiej, lub iakiegokolwiek bądź preten. sye i prawa do tychże mających, aby się przed kommissyą na ten koniec w Warsza. wie ustanowioną, w przeciągu trzech miesięcy od daty ninieyszey rachując, bądź oso. biście, lub też przez umocowanych do tego prawnie i przyzwolicie ze swey strony ple nipotentow nieochybnie stawili, a to dla okazania ważności swych praw i pretensyi, a po nastąpioney onych weryfikacyi dla wciągnięcia tychże wetat długow za praw. ne przynanych. Niedopełniający zaś tego po upłynieniu ninieyszym obwieszczeniem przepisane go terminu z liczby kredytorow wyłączeni zostaną i wszystkie ich pretensye i prawa za upadłe poczytane, tudzież wszelkie ich pożyczey wtey mierze podane za. dania, tym samym za oieważne i niebyłe uznane będą. Żeby zaś niewiadomością nki się nie składał, wyżej wzmiankowani trzech dworow pełnomocni kommissarze, niniey ze obwieszczenie we wszystkich gazetach narodowych i w pryncypalnieyszych zagranicznych umieszczyć zalecili. Działo się w Warszawie dnia 17 sierpnia roku 1797 kom. missyja do uregulowania długow Króla Jmci Stanisława Augusta i bywszey rzeczy po. spolitey Polskiej.

Donosi się publiczności, iż sefsye kommissyi Likwidacyvney długow J. K. Mci i rzeczypospolitey Polski w przyszły poniedziałek dnia 21 sierpnia na pokojach zaun. ku tuteyszego rozpoczną się.

Z Londynu d. 25. Sierpnia

Nadestane świeżo depesze od lorda ty i 8 fregat dodawszy mu na nie z Gibralt. St. Vincent z okolic Kadyxu donoszą, że taru woyska, przeciwko Hiszpańskiemu wy-

spie Teneryffa wyprawił. Jest to jedna z najznakomitszych wysp Kanaryjskich, zyzna, ludna, i dobrze zabudowana: rozległa w dłuż blisko na mil 45, a w szerz na 20. Głowniejsze iey twierdze są: Laguna, Oratara i Santa Cruz; ostatnie dwa miasta mają tak dobre porty, iż okręty płynące do Indyow zachodnich do nich zawiaiają, i wszelkie tam gatunki żywności i zakrzepienia znajduią.

Wyspa ta sławna od gory Pico de Teneryffa, na 1904 sążni nad morze wyniesionej, wydaie co rok do 30,000 kuffwina i znaczny nim handel prowadzi, którego trzecia część składa się z tak nazwanego Malwazyi wina. Miasto Santa Cruz jest rezydencyą jeneralnego Hiszpańskiego gubernatora, rządzącego dwunastą Kanaryjskimi wyspami, które od r. 1496 do Hiszpanii należą, i naybliższe z nich o 40 mil od brzegow Afryki są odległe. Ludność tych wszystkich wysp wynosi około 170,000 mieszkańców.

Cieszymy się tu podchlebną nadzieją odebrania w krotce wiadomości o zdobyciu Tenereffy, wyspy tak ważnej i pożytecznej dla naszego handlu, a to tym bardziej gdy Hiszpania nie wielkie w tam tych stronach siły posiada.

Listy prywatne, które tu ostatnią pocztową barką w 11 dniach z Lizbony od floty naszej około Kadyx krążącey przysły, donoszą, że jeszcze między maytkami na flocie Hiszpańskiej wciąż trwa niepokojność, a przeciwnie na naszej pod admirałem St. Vincent po straceniu trzech ostatnich winowaycow, zupełna panuje spokojność i żywności ma podostatkem, którey Maurowie, Portugalczycy i sami z nawet Hiszpanie Anglikom dostar-

czają. Muir Szkot, którego z innemi buntownikami do Fotany-Bay transportowano, uciekł do Havany, i na flocie Hiszpańskiej dostał się do Kadyx, gdzie teraz z odniesionej w potyczce rany umarł.

Straszne wiatry południowo zachodnie przeszkodziły admirałowi Bridport, do utrzymania swego położenia przy Brest. W przeszły poniedziałek znajdował się z swoją flotą przy Falmouth.

Dnia wczorayszego zrana przybiegł tu z Lille kurjer krolewski P. Vick od lorda Malmesbury z depeszami, które zaraz do sekretarza stanu lorda Grenville do dobrego Drogmere odestano.

W Negocyacyach naszych w Lille nic jeszcze decydującego nie zaszło; iuż to dla tego że z negocyacyami dworu Wiedeńskiego są w związku, iuż dla tego, że zawsze ufaiają w niezgodę między dyrektoryatem i ciałem prawodawczym w Paryżu. Czekano jeszcze także w Lille na pełnomocników Hiszpańskich i Hollenderskich.

Admiralicja nasza wyprawiła do najmniejszego rządu ziednoczonych prowincy Hollenderskich okręt pocztowy z uwiadomieniem, iż jeżeli Hollenderscy korsarze nie będą odwołani natychmiast, tedy łodzie Hollenderskich rybakow i inne do pomniejszego handlu używane statki od-tąd przystępu do Angielskich portow nie będą miały.

Resztę Francuzkich galerowych niewolnikow, którzy przedtym do Irlandyi wylądowali, z Milford wysłano, ale dokąd, wiedzieć nie można.

W Arsenale w Woolwich zatrudniaią się teraz przelewaniem Hiszpańskich i in-

nych metalowych armat, które czas długi bez użycia leżały.

Rząd nasz wysłał teraz do wszystkich naszych flott, które porty nieprzyjacielskie blokują obficie świeżej jarmużki, na które niedostatek jak wiemy zbuntowani dawniej maytkowie się żalili.

Z rozkazu admiralicyi szalupa wojenna konwojuje teraz barki pocztowe między Jarmouth i Cuxhaven krążące, i takowy konwoj trwać będzie do skończenia wojny.

Na okręcie Saturn trzech zbuntowanych maytkow stracono; innych sześciu osadzonych na śmierć zapewne przebaczeniem udamy.

Tutejszy profesor astronomii Pau Walker odkrył w przeszły piątek komety; zapewne tę samą, którą w Lipsku i Berlinie postrzeżono.

Lord Macartney przybył d. 4 maja w charakterze rządcy do Przylądku dobrej nadziei, gdzie wszystko teraz w kwitnym jest stanie.

Familia królewska aż do października w Weymouth zabawi. Xiążę Wallii, kazał bardzo pięknie podziękować Panu Ford za użyteś zrodki do ukarania tych osób, które się poważyły żonę jego obrazić.

Gazety nasze ożywiają pogłoskę nad, że admirał lord St. Vincent dla tego jedynie zaprzestał bombardować Kadyx, że mu obiecano żadaną przez niego sumę zapłacić; ale ta rzecz nie zgadza się z prawdą, bo wspomniony admirał nigdy odezwany z pretensją o pieniądze do portu Kadyx nie czynił.— Równie i to jest fałszem, co przywodzą tutejsze pisma, jakoby 8 liniowych okrętów Hiszpańskich, już po-

zatykały krwawe buntownicze bandery, lub jakoby Kadyx na dniu 3 znowu od Anglików miał być bombardowanym. (Listy prosto z Kadyx pod datą 4 sierpnia donoszą, iż w tamtejszej okolicy wszystko spokojności było.)

Podług listów z Hiszpanii, znaczna część wojsk obozujących przy S. Rochu i Algeziras wyruszyła do Kadyx dla zmocnienia tamtejszego garnizonu i dla obrony miasta przeciw Angielskim zamachom.

Po następnym pokoju między Portugalią i Francją, admiralicya nasza jeszcze teraz rozkazy lordowi St. Vincent wydała.

Nie chcą tu teraz żadnego okrętu afsekurować, któryby bez konwoju zeglować myślał, bo ie dotąd zawsze śapano, i jest prócz tego mniemanie, że w tym wiele oszukaństwa zachodziło.

Z Szwabii d. 25. Sierpnia.

Ze wszystkich okoliczności zanosi się na to, że wojska Cesarskie u nas na zimę główną kwaterę mieć będą. Nikt tu nie wątpi, że pokoy między Austrią i Francją, do skutku przyjdzie; Xięstwo zaś Mantuańskie, tudzież kraie stałe ziem Weneckich na prawym brzegu Adygi, jako to prowincye Bergamo, Crema, Polesine, Rovigo, i część prowincyi Werony nie będą do Austrii należały. Ale zato Udine, Palmanova, Treviso, Feltre, Belluno, Cadore, Osopo i wszystko co jest na lewym brzegu Adygi i wchodzi w skład stałej ziemi Weneckiej, natychmiast po obustronnej ratyfikacyi traktatu pokoju, monarchia Ausryacka w dziedzictwo obeymie. Dwór Wiedeński uznał nową rzeczpospolitą Cysalpinską i trwałość iey już zagwarantował.

Z Koleni d. 20 Sierpnia.

Na nasze miasto nałożono roku 18,000
liw. kontrybucyi, które mają być z rze-
mięsił wybrane. Wczoraj na noc przyda-
no obiemu burmistrzom w domach warty,
za to że oświadczyli, iż od nikogo nie mo-
gą pieniędzy dostać.

Z Wesel d. 27. Sierpnia.

Przeszłej niedzieli oznajmiono tu gar-
nizonowi przy parolu, że Król Jmć Pruski
Xcia panującego Hrfsen - Kalselskiego rzą-
dcą miasta i fortecy Wesel raczył miano-
wać.

D O N I E S I E N I A.

Z strony C. K. Krakowskiego cyrkularnego urzędu podaje się niniejszym ku powszechney
wiadomości: Zaszedł rozkaz od Prześwietney C. K. pełnomocney żądowney kommisji Galicyi zachod-
niej, ażeby klasztor Bazyliński, przez iednego tylko duchownego zamieszkany, wraz z kościołem
do tego należącym na ulicy S. Jańskiej pod Norem 460, tu w Krakowie sytuowanemi, ku dobru pu-
bliczności miasta tutejszego, przez publiczną aukcyą więcej dażącemu sprzedany być.

Gdy więc do takowey publiczney licytacji dzień 2 miesiąca hlisko nadchodzącego październi-
ka oznaczonym jest; zawiadomia się przeto publiczność niniejszym, tym końcem, ażeby życzący tego
kupna w dniu wyżej wspomnianym zrana o godzinie 9tej w klasztorze sprzedać się mającym przed
kommisją licytacyą cyrkularno - urzędową stawić się mogli.

Pretium fisci wynosi podług tacy przez C. K. tymczasową budowniczą dyrekcją uskutecznio-
ney którą to taxę każdy dziennie w kancelaryi cyrkularno urzędowej widzieć można, 6113 zł. Ryń.
na tej budowli nie ma żadnych ciężarów, prócz podymnego f. 27 ryń. 78 kraj. wynoszącego niera-
chując w to pożyczki wojenney.

W Krakowie dnia 280 sierpnia 1797 roku.

*Jożef baron de Riedheim C. K. Konsyliarz Gu-
bernialny i kapitan cyrkularny.*

Gdy według uwiadomienia od Gubernium Styreyskiego otrzymanego, employowanego przy
tamtejszym, prowincyonally - rządowej buchalteryi Akcesysta, Ignacy Schweizer wczasie nieprzyja-
cielskiego wypadnienia Francuzów w ucieczkę się udał, i mimo przywołania przez gazetę Gratzką u-
czynionego, dotąd jeszcze nie powrócił, na mocy więc najwyższej rezolucyi de dato dnia M.
Cur. podaje się niniejszym do powszechney wiadomości: że, gdyby rzeczony Ignay
Schweizer w ciągu 3 miesięcy od daty niniejszey cytacyi w urzędzie swym niestawił się, lub o
miejscu swego przebywania, tudzież o przyczynie niestawienia się do przełożoney swey buchalteryi
wiadomość na piśmie nie nadesłał, toż niestawienie się jego za rezygnacyą służbę uważane, miejsce zaś
tego komu innemu bez zwłoki konferowane będzie. W Krakowie dnia 21 sierpnia 1797 roku.

Z C. K. pełnomocney żądowney kommisji Galicyi zachodniej.

Jan Pinkas.

Per Cæs. Reg. forum nobil. Cracvniensē Gallicie occidentalis Dno: Antonio Lubieniecki. &
Victorie de Lubienieckie Pierzchlińska qua extra hæc regna absentibus publico hoc edicto notum red-
ditur, Franciscam de Gorskie Boska absentium matrem sub 18 martii a. c. satis celsisse, substantiam-
que post defunctam relictam, iuxta erectum officiose inventarium & quidem statum activum in summa:
5407 flrh: 43 x. statum passivum vero in summa 16357 flrh: 0 x. consistere; atque una absentes Dnos:
Antonius Lubieniecki & Victoria de Lubienieckie Pierzchlińska in sequelam §. §. 607. - 19. & 628 - 39.
Cod: civilis partis, II. Cap: XVIII hisce invitantur, ut prævie competentiam suam ad hæreditatem que-
stionis cum vel sine beneficio legis & inventarii odire, vel vero eandem repudiare malint, intra spa-
tium unius anni & sex septimanarum hic fori porrigant, quo secus eorum silentium pro renuntiatione,
ad jus hæreditatis haberetur. Datum Cracovie die 19 Augusti 1797,

Ex Cons: Cæs. Reg: fori nobil Cracovie gall: occid:

*Woyna.
Auersperg.
Roskoschny.*

Elzner.

Licytacya domu drewnianego w wvdziale 3cim na ulicy smoleńsko rzezony narożnie pod Nr.
297. stojącego na g. u. cie Proboszczowskim wybudowanego odbywać się będzie dnia 29 miesiąca wrze-
śnia 1797 roku w Ratuszu wvdziałowym Garbarskim o godzinie 2 po południu za gotowe pieniądze.
Oczym się publiczność uwiadomia. Dan w Ratuszu Krakowskim na sełsyi pupilarney dnia 26 sier-
pnia 1797 roku.